

Sygn. akt VPz 41/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Legnicy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Wilga (spr.)

Sędziowie: SSO Krzysztof Główczyński

SSO Andrzej Marek

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2014 roku w Legnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...)Szkole (...) w L.

o wyłączenie sędziego

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Rejonowego w Legnicy

z dnia 7 maja 2013 roku sygn. akt V GCo 256/13

postanawia:

- oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 maja 2013 roku Sąd Rejonowy w Legnicy oddalił wniosek (...)Szkoly (...)o wyłączenie od rozpoznania sprawy SSR H. Z.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z treścią art. 49 kpc sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony jeżeli między nim, a jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachodzi stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego. Okoliczności te muszą być jednak obiektywnie uzasadnione.

Same subiektywne przekonania zgłaszającego wniosek o istnienie stosunku osobistego wywołującego wątpliwości co do bezstronności sędziego nie jest wystarczająca.

Wskazał Sąd Rejonowy również, iż w aktach brak jest dowodów na istnienie przesłanek do wyłączenia sędziego. Ich istnienia strona pozwana nie uprawdopodobniła, a skoro nie zachodzą również podstawy do wyłączenia sędziego przewidziane w art. 48 kpc wniosek w tym przedmiocie podlegał oddaleniu.

Postanowienie powyższe zaskarżyła zażaleniem strona pozwana domagając się jego zmiany poprzez wyłączenie SSR H. Z. od rozpoznania sprawy.

Zarzuciła naruszenie art. 233 §1 kpc, art. 49 kpc. W uzasadnieniu zażalenia strona skarżąca wskazywała, że będący podstawą rozpoznania wniosku art. 49 kpc nie wymaga w aktualnym jego brzmieniu do wyłączenia sędziego, aby między sędzią a jedną ze stron lub jej przedstawicielem zachodził stosunek osobisty tego rodzaju, że mógłby wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziego.

Wystarczającym jest istnienie okoliczności tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie.

Zdaniem skarżącego decyzje SSR H. Z. podejmowane w sprawie IVPo 16/12 uprawdopodobniały istnienie okoliczności mogących wywołać u strony pozwanej uzasadnione wątpliwości co do bezstronności tego sędziego. Odmienna, w tym zakresie, ocena Sądu Rejonowego dokonana została z naruszeniem art. 233 §1kpc.

Sąd Okręgowy zważył:

Istotnie podnoszone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia argumenty odnoszące się do stosunku osobistego między sędzią a stroną lub jej przedstawicielami adekwatne są do treści art. 49 kpc obowiązującej przed 1 lipca 2009 roku. W aktualnej wersji tego przepisu „stosunek osobisty” tego rodzaju, że mógłby wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziego” zastąpiony został określeniem „okoliczność” która jednak również musi być tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego. Aktualne szersze rozumienie powodów uzasadniających wyłączenie sędziego na wniosek strony nie czyni jednak wniesionego zażalenia zasadnym.

Przywoływane bowiem przez stronę pozwaną na uzasadnienie wniosku o wyłączenie sędziego okoliczności trafnie ocenione zostały przez Sąd I instancji jako niemogące wywołać uzasadnionych wątpliwości co do jego bezstronności. Fakt podejmowania w sprawie IVPo 16/12 przez sędziego niekorzystnych dla strony decyzji procesowych nie uprawdopodobnia nawet wystąpienia okoliczności poddających w wątpliwość jego bezstronność. Decyzje te mogą bowiem być oceniane w toku dalszego postępowania spowodowanego wniesieniem środków zaskarżenia. Przyjmuje się powszechnie, iż zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów procesowych w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (post. SN z 26 III 1997r, IIIAO 5/97 OSNP 1997, nr 24, poz. 502, post. SN z 8 III 1972r., IPz 9/72, Lex 7068).

Podzielając powyższe poglądy Sąd Okręgowy w Legnicy oddalił wniesione zażalenie jako niezasadne (art. 397 §2 w zw. z art. 385 kpc).